

bet Amts (B Christensen) Utringer om den flevigste Jagtlov i Sammenligning med den danske, har bemærket, at jeg har fremhævet, at der imellem disse to Love var den Forskjel, at Aflysningsprincippet er optaget i nærværende Udkast og ikke i den flevigste interimistiske Jagtlov, da er det Noget, som jeg aldrig har benegtet; men denne Forskjel blev ikke fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amt. Han fremhævede kun, at der skulde være Forskjel mellem disse to Love i den Henseende, at den danske Lov kun søgte at sikke Gieren Jagtret, og at den flevigste giver Brugerne eller i alt Fald Fæsterne den, altsaa dem, der ikke vare Giere. Han talte alveles ikke om Maaden, hvorpaa Loven søgte at udføre dette Siemed, men han talte om, at Formaalet var forskjelligt, og det var i den Henseende, at jeg sagde, at begge Love gaar ud paa det samme Formaal, nemlig at samle Jagtretten med Eiendomsretten, og denne min Utring troer jeg saaledes er fuldkommen rigtig. Forsaavidt den ærede sidste Taler har argumenteret for Forslaget under Nr. 2, da troer jeg, at hans Argumentation snarere henhører til Forslaget under Nr. 3. Der blev nemlig af ham argumenteret for, at Brugerne skulde have Jagtret, men ikke for at Fæsterne skulde have den; men, naar man argumenterer for, at Fæsterne skulde have Jagtret, derfra, at Bedkommende har Eiendomsret til Jordbrugets Produktion, have jo Brugerne paa Naremaal den samme Eiendomsret til Jordbrugets Produktion som Bruger paa Livstid; det er, som sagt, et Forsvar for Forslaget under Nr. 3, uden at indeholde nogen tilstrækkelig Hjemmel til at gjøre en saadan Afskillelse mellem de forskjellige Classer af Brugere, som Forslaget under Nr. 2 gaar ud paa. Jeg skal iøvrigt tillade mig at bemærke, at det forekommer mig noget besynderligt, at de ærede Forslagsstillere have stillet Forslag, der ere saa total forskjel-

lige fra hinanden. Hvis deres Forslag under Nr. 2 og 3 fik Medhold her i Thinget, fik vi en Lov, hvori det vilde hedde i den ene Paragraph, at der skal tilkomme Fæstere og andre livsvarige Brugere Ret til Aflysning af Jagtretten paa Privates Ejenmærke, og i den anden Paragraph, at enhver Jordbruger skal være berettiget til at jage og sælge Vildt paa den Grund, han har i Brug (S. A. Hansen: Ja!). Jeg maa tilstaae, jeg forstaaer ikke ganske denne nye Maade at behandle Love paa, forsaavidt iøvrigt Behandlingen skal sigte til en Forbedring af Lovene; thi Resultatet, hvis samtlige disse Forslag bleve vedtagne, vilde vistnok blive et ganske andet end en Forbedring.

S. A. Hansen: Det ene Forslag gaar ud paa at give Brugerne Ret til at jage uden at betale Jagteierne; det andet Forslag gaar ud paa at afløse Jagtretten fra Jagteierne, det er altsaa ganske forskellige Ting (Grundtvig: Ja!).

N. Sørensen: Den hele Tanke, som for mig gjør sig gjældende ved Betragtningen af det foreliggende Lovforslag bestaaer deri, at denne Jagtlov kun bliver en Stykkeværkslovgivning, og, da det nu ikke er ønskeligt, at man saaledes vedbliver at give Jagtlove paa Jagtlove, uden at en fuldkommen Jagtfrihed herved opnaaes, finder jeg, at det her stillede Forslag til, at Fæsterne erholde Jagtfrihed, maa og bør tages i Betragtning; thi paa denne Maade kan man faae Jagtloven fuldstændig eengang for alle bestemt og ordnet i Overensstemmelse med Tidens Aand, med Folkets Fordringer og med Kongens allerhøieste Villie. Lader man sig derimod uise med de enkelte Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, komme vi ind paa at give Friheden kun til Enkelte, og vi komme ind paa Selvmodsigelsesens Gebeet, hvilket senere vil aabenbare sig ved Lovens fortsatte Behandling.